

Sygn. akt VI GC 281/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 grudnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Beata Hass-Kloc

Protokolant: st. sekr. sądowy Joanna Kościak

po rozpoznaniu w dniu 30 grudnia 2015 r. w Rzeszowie

na rozprawie

sprawy z powództwa: (...)Sp. z o.o. I.

przeciwko: (...) Sp. z o.o. w K.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) Sp. z o.o. w K. na rzecz powoda (...) Sp. z o.o. I. kwotę 139.440,20 zł (słownie: sto trzydzieści dziewięć tysięcy czterysta czterdzieści złotych dwadzieścia groszy) z ustawowymi odsetkami od kwot:

- 59.490,20 zł od dnia 15 sierpnia 2014r. do dnia zapłaty,

- 79.950,00 zł od dnia 15 sierpnia 2014r. do dnia zapłaty,

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 10.590,00 zł (słownie: dziesięć tysięcy pięćset dziewięćdziesiąt złotych) tytułem kosztów procesu, w tym kwotę 3.617,00 zł (słownie: trzy tysiące sześćset siedemnaście złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt VI GC 281/15

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 30 grudnia 2015r.

Pozwem wniesionym w sprawie powód (...)Sp. z o.o. w I. domagał się zasądzenia od pozwanego (...) Sp. z o. o. w K. kwoty 139.440,20 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwoty 59.490,20 zł od dnia 15 sierpnia 2014r. do dnia zapłaty oraz od kwoty 79.950,00 zł od dnia 15 sierpnia 2014r. do dnia zapłaty, a nadto zasądzenia kosztów procesu według norm przepisanych.

Na uzasadnienie powyższego podniósł, że w ramach działalności gospodarczej pozwany wystawił dwie faktury na zaliczkę za towar dla powoda jako nabywcy. Po uiszczeniu w/w zaliczek wynikających z w/w faktur pozwana nie dostarczyła towaru w związku z czym powód wezwał pozwanego o korektę wystawionych faktur. Pozwany, pomimo wezwania go do zapłaty, powyższych kwot nie uregulował.

W dniu 17 sierpnia 2015r. Sąd Okręgowy Sąd Gospodarczy w Rzeszowie wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym.

Od powyższego nakazu zapłaty pozwany, w dniu 8 września 2015r., wniósł sprzeciw, zaskarżając go w całości (k. 33-34). Wniósł o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie od powoda kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powyższego podniósł , że strony pozostawały w stosunkach handlowych , ale pozwany nie ma żadnych zobowiązań wobec powoda. Zarzucił ,że strona powodowa nie wykazała ,że zapłaciła w/w kwoty na rzecz pozwanego. Stwierdził ,że powódka nie wykazała przedmiotowych wierzytelności oraz dokonanych korekt w sprawozdaniu finansowym i bilansie za 2014r .

W odpowiedzi na powyższe powód, pismem procesowym z dnia 9 listopada 2015r (k. 70-71) złożył wnioski dowodowe w formie dokumentów mając na uwadze zarzuty pozwanego podniesione w sprzeciwie od nakazu zapłaty.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Strony są przedsiębiorcami. Powód prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą (...) Sp. z o.o. w I., a pozwany pod nazwą (...) Sp. z o. o. w K..

M. P. jest zarazem wspólnikiem powodowej spółki jak i Prezesem Zarządu pozwanej spółki.

Dowody: odpis powoda z KRS (k. 18-21); odpis pozwanego z KRS (k. 22-24).

Strony pozostawały w stosunkach handlowych; strona pozwana jest podmiotem prowadzącym profesjonalną działalność w dziedzinie chemii, w tym wytwarzania i przetwarzania produktów rafinacji ropy naftowej.

(okoliczność bezsporna).

W dniach : 31 maja 2013r (k- 7), 30 czerwca 2013r (k-8) pozwany wystawił dla powoda dwie faktury dokumentujące należność powoda z tytułu zaliczki na towar zamówiony przez powoda. Pierwsza z nich opiewała na kwotę 79.950,00 zł , druga na kwotę 61.500,00 zł. Ponieważ pozwany nie dokonał w konsekwencji sprzedaży towaru na w/w kwoty na rzecz powoda ten zwrócił się do pozwanego o dokonanie korekty w/w faktur pismami z dnia 21.02.2014r (k-14),15.05.2014r (k-13).

Dowody: faktura VAT nr (...) (k. 7), faktura VAT nr (...) (k. 8) zeznania strony powodowej (k- 110v),świadka M. K. (1) (k-110), pisma powoda k- 13-16 wraz z dowodem doręczenia pisma z dnia 15.05.2014r).

W dniach 31 lipca 2014 pozwany realizując w/w prośbę powoda wystawił dwie korekty do w/w faktur, wskazując , że kwoty objęte w/w fakturami pozostają do zwrotu na rzecz powoda.

Dowody: korekta do faktury VAT nr (...) (k- 10), korekta do faktury VAT nr (...) (k- 9), zeznania powódki k- k-110v).

Pismem z dnia 3 lipca 2015r. powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty łącznie 141.450,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami tytułem niezapłaconych w terminie w/w faktur VAT: nr (...) (k. 7), faktura VAT nr (...) (k-8).

Dowód: wezwanie do zapłaty wraz z dowodem nadania (k. 11-12).

Pozwany pismem z dnia 28 lipca 2015r (k- 71) odpowiedział ,że nie uznaje w/w wezwania do zapłaty bo jest niezrozumiałe , a ponadto ,że nie akceptuje potwierdzenia salda z dnia 30.06.2015r.

Dowód: pismo pozwanego z dnia 28.07.2015r (k- 41-42).

Powód zaksięgował w/w faktury wystawione przez pozwanego tj. fakturę VAT nr (...) (k. 7) i fakturę VAT nr (...) oraz przedmiotowe korekty do tych faktur.

Dowody: polecenie księgowania powoda nr (...), (...), (...), (...) (k-72-73,81-82) , zeznania powódki (k- 111v) świadka K. K. – 98) .

Powód zaewidencjonował również w/w faktury i korekty do nich w bilansie spółki za 2013r .

Dowody: bilanse spółki za 2013r i 2014r (k- 75-76, 86-87), zestawienia konta syntetyczne i analityczne za okres od 01.01.2013r do 31.12.2013r oraz za okres od 01.01.2014r do 31.12.2014r (k-74,83-85),protokół Zwyczajnego Zgromadzenia Wspólników powodowej spółki (k- 77-80), zeznania powoda (k -111v, zeznania świadka K. K. (k – 98v).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych wyżej dowodów z dokumentów oraz dowodów z zeznań świadków i K. K. , strony powodowej oraz pozwanej i świadka M. K. , ale w takiej części w jakiej znajdują one potwierdzenie w przedstawionym stanie faktycznym ; gdyż w pozostałym zakresie stoją w sprzeczności z pozostałym zebrany w sprawie materiałem dowodowym , w szczególności przedstawionym przez powoda dokumentom – w myśl art. 233 kpc.

Sąd dał wiarę dowodom z w/w dokumentów, albowiem w ocenie Sądu są one wiarygodne w zakresie, jaki wyznaczają im przepisy art. 244 i 245 kpc, a nadto nie były kwestionowane przez żadną ze stron.

Sąd pominął dowód zawnioskowany przez pozwanego na rozprawie w dniu 30.12.2015r (k-110) dotyczący przedłożenia dokumentów potwierdzających uiszczenie w/w kwot przez powoda na rzecz pozwanego jako zbędny do rozstrzygnięcia niniejszego sporu jako spóźniony (art. 207 par 6 kpc, 217 par 2 kpc). Sąd oddalił wniosek dowodowy powoda w zakresie opinii biegłego wskazany w pozwie gdyż okoliczności na jakie miałyby wyjaśnione poprzez ten dowód wykazały dopuszczone w niniejszym postępowaniu dowody dokumentów oraz dowodów osobowych w postaci zeznań w/w świadków oraz stron (art. 217 par 3 kpc).

Sąd Okręgowy mając na uwadze powyższe zważył co następuje:

Poza sporem w niniejszej sprawie było ,że strony pozostawały w stosunkach handlowych.

Powód wywodził swoje roszczenie z umowy sprzedaży (art. 535 kc). Przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu ją, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę.

Powód jako inicjator niniejszego procesu winien był zatem udowodnić (art. 6 kc), że strony zawarły umowę sprzedaży, że w jej realizacji jako kupujący odebrał towar i zapłacił cenę.

Zdaniem Sądu Okręgowego powód powyższemu obowiązkowi sprostał. Na dowód wpłaty zaliczek na poczet zawartych z pozwanym umów sprzedaży powód przedłożył w/w faktury tj. fakturę VAT nr (...) (k. 7) i fakturę VAT nr (...) (k-8) oraz korekty do nich (k- 9,10), dokumenty w postaci bilansu spółki za 2013r ,2014r, zestawienia kont , poleceń ich zaksięgowania ,a nadto zawnioskował o dopuszczenie dowodów osobowych w postaci przesłuchania świadków oraz stron.

Wprawdzie faktura VAT jest dokumentem prywatnym (tak wyrok SN z dnia 7.11.2007r., II CNP 129/07, Lex nr 621237), to jednak należy podkreślić, że dokumenty prywatne korzystają z domniemania, że oświadczenie zawarte w dokumencie pochodzi od osoby, która dokument podpisała. W rozpoznawanej sprawie nie bez znaczenia pozostaje fakt, że są to faktury wystawione przez pozwanego, zostały zaksięgowane przez powoda zarówno w pierwotnej wersji jak i ich korekty. Pozwany nie zakwestionował wiarygodności dowodów przedłożonych i zawnioskowanych przez powoda w piśmie z dnia 9.11.2015r (k- 70), a które powód przedłożył na zarzut pozwanego ,że nie ujął w/w faktur i ich korekt w bilansie i sprawozdaniu finansowym spółki.

Ponadto należy zaznaczyć ,że faktura VAT ma znaczenie nie tylko w prawie podatkowym , ale także cywilnym. Może być ona uznana , gdy zawiera stosowną klauzulę za pełniącą rolę wezwania do zapłaty w rozumieniu art. 455 kc (por. uchwała SN z dnia 19.05.1992r, III CZP 56/92, z dnia 7.07.2005r,IV CSK 28/05, niepubl. LEX nr 180911), czy też pokwitowanie (por. wyrok SN z dnia 7.10.2003r, IV CK 57/02, niepubl. i uzasadnienie uchwały SN z dnia

10.07.2008r, III CZP 62/08). Jej treść może także w istotnym zakresie współkształtować (czy wręcz określać) treść umowy na podstawie której jest wystawiana lub dowód której stanowi (por. wyrok SN z dnia 7.10.2003r IV CK 57/02, uzasadnienie w/w uchwały z dnia 10.07.2008). Faktura jest ponadto dokumentem księgowym, rozliczeniowym, jednym z tzw. dowodów źródłowych, stwierdzającym dokonanie danej operacji gospodarczej. (por. wyrok SA w Katowicach z dnia 24.10.2002r , sygn. akt 219/02).

Powyższe okoliczności pozwalają Sądowi, w ramach swobodnej oceny dowodów, uznać treść cytowanych dokumentów prywatnych za zgodny z rzeczywistym stanem rzeczy i wykazującym zasadność roszczenia powoda.

Reasumując zebrany w sprawie materiał dowodowy, a wyżej skonkretyzowany ,przemawia za zasadnością dochodzonego pozwem roszczenia.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd, na podstawie art. 535 kc, orzekł jak w pkt. I wyroku. O odsetkach orzeczono w oparciu o art. 481 kc.

Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania znajduje uzasadnienie w art. 98 § 1 i 3 kpc i 108 kpc oraz § 6 pkt. 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. 2002, Nr 163, poz. 1349). Na zasądzone koszty składają się: kwota 3.600 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, kwota 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa oraz kwota 6.973,00 zł tytułem opłaty sądowej od pozwu.